

Księga Hioba

Rozdział 36

1. Przydając też Eliu to mówił: 2. Poczekaj mię mało i okażę: bo jeszcze mam co o Bogu mówić. 3. Powtórzę umiejętność moję od początku a dowiodę, iż Stworzyciel mój jest sprawiedliwy. 4. Bo zaiste bez kłamstwa mowy moje i doskonała umiejętność pokaże się tobie. 5. Bóg możnych nie odrzuca, ponieważ i sam jest możny. 6. Ale nie zbawia niebożnych, a sąd ubogim dawa. 7. Nie odwróci od sprawiedliwego oczu swoich i króle na stolicy sadza na wieki, a oni bywają wywyższeni. 8. A jeśli będą w okowach i związani powrozami ubóstwa, 9. pokaże im uczynki ich i złości ich, że byli gwałtownicy. 10. Odsłoni też ucho ich, aby karał, i będzie mówił, aby się nawrócili od nieprawości. 11. Jeśli usłuchają i strzec będą, wypełnią dni swoje w dobrach i lata swoje w sławie, 12. ale jeśli nie usłuchają, przejdą przez miecz i będą zniszczeni w głupstwie. 13. Obludni i chytry wrzuszają gniew Boży ani wołać będą, gdy ich powiążą. 14. Umrze w zaburzeniu dusza ich i żywot ich między niewieściuchami. 15. Wyrwie ubożego z ucisku jego i odkryje w kłopotcie ucho jego. 16. A tak wybawi cię z dziury ciasnej bardzo szeroko i która nie ma pod sobą fundamentu, a odpoczynienie stołu twego będzie pełne tłustości. 17. Sprawa twoja jako niebożnego osądzona jest, sprawę i sąd odniesiesz. 18. Niechajże cię tedy gniew nie zwycięża, abys kogo ucisnął, ani mnóstwo darów niech cię nie nachyla. 19. Złóż wielkość swą bez kłopotu i wszystkie duże w mocy. 20. Nie przewracaj nocy, aby wstąpili ludzie miasto nich. 21. Strzeż, abys nie ustąpił ku nieprawości: boś tej poczał naszładować po nędzy. 22. Oto Bóg wysoki w mocy swojej, a żaden mu nie jest podobny między zakonodawcami. 23. Kto się będzie mógł wybadać drogi jego? Abo kto mu rzecz może: Uczyniłeś nieprawość? 24. Pomni, że nie znasz sprawy jego, o której śpiewali mężowie. 25. Wszyscy ludzie go widzą, każdy patrzy z daleka. 26. Oto Bóg wielki, przewyższający umiejętność naszą, liczba lat jego nieoszacowana. 27. Który odejmuje krople dżdżowe a wylewa gwałtowne dżdże na kształt wirów; 28. które z obłoków płyną, które okrywają wszystkie rzeczy z wierzchu. 29. Jeśli będzie chciał rozciągnąć obłoki jako namiot swój 30. a błyskać światłem swoim z wierzchu i brzegi morskie okryje. 31. Bo przez te sędzi narody i daje pokarm wiele ludziom. 32. W rękach kryje światłość i każe jej, aby zasię przyszła. 33. Powiada o niej przyjacielowi swemu, że osiadłość jego jest, ażeby mógł przyść do niej.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.